

MARC O'CALLAGHAN

MANIFEST CIRCUMSTANCIAL AGOST 2017

QUÈ HE FET?

La majoria de les meves produccions són experiments molt concrets en els que agafo diverses capes de realitat i les superposo fent-les coincidir a través de correspondències simbòliques, formals o referencials. L'objectiu és proposar i corroborar hipotètiques connexions ocultes entre realitats aparentment desvinculades.

La totalitat d'aquestes produccions es pot dividir en set grans grups categòrics, que casi sempre es barregen entre ells:

- Un tipus de dibuixos impulsius als que anomeno "revelacions automàtiques".
- Un tipus d'accions corporals a les que anomeno "revolucions automàtiques".
- Un tipus de poesia combinatòria a la que anomeno "axiomes automàtics".
- Un tipus de música funcional i especulativa que desenvolupo a través de diversos projectes, un dels quals s'anomena COÀGUL.
- Un tipus de signes geomètrics auto-generatius que són els "sigils".
- Un tipus d'intervencions murals o instal·lacions objectuals que converteixen els espais en "temples".
- Un tipus de llenguatge audiovisual semblant al de la "dream machine".

Alguns d'aquests treballs han tingut major o menor transcendència comercial: amb COÀGUL he publicat quatre LPs i he tocat en llocs com el Sónar, el LEM, el CCCB o el MACBA, i també en alguns festivals per Europa; les "revelacions automàtiques" han servit per a il·lustrar productes com etiquetes de vi o catàlegs de publicitat, així com han estat exposades en format mural en llocs com el Centre d'Arts Santa Mònica (Barcelona) o a Les Brasseurs (Bèlgica); i algunes de les "revolucions automàtiques" han estat dutes a terme grupalment a través del col·lectiu Ex Abrupto a llocs com el Konvent.0 (Berga) o el Centro de Arte Mutuo (Barcelona). Però més enllà d'aquestes fites momentànies, a mi el que de veritat m'interessa és la repercussió que el meu treball pugui arribar a tenir en el camp de les idees.

QUÈ ESTIC FENT?

Degut a una persistent sensació d'incomprensió general dels continguts de la meua obra, recentment m'he sentit amb el deure de buscar noves maneres de presentar-la.

Actualment estic construint el que anomeno "el Palau de la Memòria", que és un sistema d'arquitectura virtual que serveix per a classificar detalladament la totalitat de la meua obra. De moment l'estic construint en format web, però la meua voluntat és materialitzar-lo amb altres mitjans més físics. Aquest "palau" consta de quatre "pavellons", cadascun dels quals funciona

segons una lògica classificatòria pròpia; com si fossin quatre camins que porten al mateix destí, que són les obres en sí mateixes. Cada obra estarà disseccionada en les múltiples parts que la componen, generant així un elevat nombre d'ítems per cadascun dels quals existirà una pàgina. Cada ítem és com si fos una cèl·lula, l'ADN de la qual alberga les coordenades exactes que expressen la seva posició dins de cadascun dels quatre "pavellons".

Aquest passat febrer 2017 he començat a cursar el Màster en Producció i Recerca Artística a la Universitat de Barcelona, a través del qual he començat a formalitzar "el Palau de la Memòria" com una obra processual.

QUÈ VULL FER?

Un dels quatre "pavellons" del "Palau de la Memòria" és "el Pavelló Ontològic", que situa cada obra dins d'un esquema cosmològic que proposo. Aquest esquema s'estructura segons un número indefinit de plans horitzontals i un altre número indefinit d'eixos verticals. Els plans horitzontals representen diferents "ordres de realitat" (com l'ordre corporal, l'urbanístic, el social, el lingüístic, el simbòlic, l'històric, etc), i els eixos verticals representen diferents "realitats universals" (habitualment expressades a través d'arquetips) que es manifesten de diferents maneres segons el pla horitzontal amb el que es creuin.

Analitzant les meves obres des d'aquesta perspectiva, en cada una d'elles s'hi podria desxifrar un número concret de plans horitzontals i un número concret d'eixos verticals. Aquests dos números d'elements determinarien dins d'aquest esquema una "zona" que jo anomeno "camp operatori", que es correspondria exactament amb el que seria el territori conceptual de cada obra. Com a conseqüència, les mutacions i moviments dels elements que conformen el "camp operatori" determinarien la direcció ideològica.

La meua voluntat és millorar la funcionalitat d'aquest esquema, que de moment no és més que un esboç, fins al punt de que sigui possible aplicar-lo a altres objectes del món. La Catedral de Barcelona, a on des del desembre del 2015 hi treballo com a depenent de la botiga del claustre, suposa per mi un cas relativament clar d'objecte susceptible de ser analitzat des de la perspectiva del meu "Pavelló Ontològic". Per exemple, el conjunt de les capelles podria ser un pla horitzontal, en el que cada sant determinaria un eix vertical; així com el conjunt de les tombes podria ser un altre pla, en el que cada personatge enterrat determinaria un eix vertical.

L'increment de la funcionalitat d'aquest esquema respon a la meua intenció de convertir-lo, a través de la recerca acadèmica, en una proposta metodològica que pugui tenir aplicacions en múltiples àrees del coneixement humà.